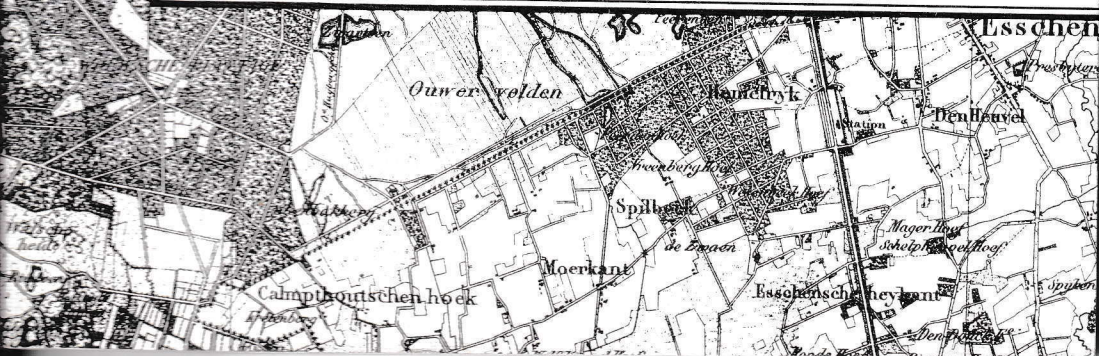

heemkunde kring
DE VIERSCHAER
wouw

3 - '93

Interview Corry Wittebols-Havermans en Harry Havermans.

Het pand Bergsestraat 5 had voor mij (geen geboren Wouwse) altijd al iets geheimzinnigs. Een oud winkelpandje maar vitrage voor de ramen, waarachter etalages. Voor een ander raam een vaas zoals mijn grootmoeder er een had. Op de ramen stond C.Wittebols en een briefje verwees naar nummer 3.

Dat bleef 20 jaar zo, er veranderde niets. Wat zou daar achter zijn? Ik wist alleen dat er een mevrouw woonde die veel van bloemen en tuinieren hield.

Tot het pand in 1992 ineens te koop stond.

Toen mocht ik een keer achter die deur kijken en zag een complete manufacturenwinkel, alles nog in oude stijl anno de dertiger jaren. Een granieten vloer, reclameplaten van wolmerken en van een stomerij. Een deur naar achteren naar de huiskamer. Daarachter een tuin met rozen en een oude perenboom; heel apart.

De heemkundekring mocht komen snuffelen en vond allerlei interessante zaken met betrekking tot de winkel van vroeger.

De Vierschaer kwam zo in het bezit van heel leuke dingen, die zeker in de toekomst nog eens op een tentoonstelling te zien zullen zijn.

En die mevrouw, waar was die gebleven? Ze bleek sinds een paar maanden in het Leonardushof te wonen, ze was al bijna negentig jaar werd er verteld. Toch eens contact zoeken, misschien was het iemand voor een interview. Toen ik belde voor een afspraak om eens kennis te mogen maken zei ik tegen haar: "U had toch een winkeltje in de Bergsestraat?" en antwoordde ze: "Een winkeltje,

Een foto gemaakt ter gelegenheid van het zilveren huwelijksfeest van Kees Wittebols en Corry Havermans in 1960. Staand v.l.n.r.: Piet, Harry, Lena en Jo Havermans. Zittend Corry Havermans en Kees Wittebols. (Foto collectie H. Havermans -Oudenbosch)

Een vrij recente foto van Jeanne Havermans-Hermans (links) en Corry Wittebols-Havermans (rechts) (Foto collectie H. Havermans - Oudembosch)

4

zeg maar gerust een winkel!" O zo, en deze dame was dan bijna negentig! Afijn, ik mocht komen en het klikte. Samen met een nichtje, Wil Bogers-Dijs, had ik gesprekken met haar. Jammer dat ze zich veel dingen niet meer herinnerde. Ze vertelde dat er nog een broer van haar in Oudenbosch woonde die acht jaar jonger was. "Onze Harry" zei ze, wist nog heel veel van vroeger en kon heel goed vertellen. Vroeger had hij ook een manufacturenwinkel. Dus toog ik naar Oudenbosch. En zo begon dit verhaal met het pand Bergsestraat 5 en kwam ik in Oudenbosch via Harry Havermans toch in de manufacturen terecht.

Bergsestraat 5.

Rond 1900-1910 was op die plek het café gevestigd van de familie Goossens. Het heette 'La Vitesse'. Zoon Piet Goossens werd later burgemeester van Wouw. Daarna kocht ene Van Hoek het pand en begon er een manufacturenwinkel. Onder de goot stond met grote letters: "Garen-band-sajet". Die Van Hoek had eerst een winkeltje in de Bergsestraat naast het doktershuis. Harry Havermans weet daar nog allerlei bijzonderheden van. Zo had Van Hoek in die tijd een breimachine aangeschaft waarop zijn vrouw veel sokjes breide die gretig aftrek vonden in Wouw. Er hing verder een plaat in de winkel met de tekst "*Urbanus Spullen hier verkrijgbaar*". (Dit was voor een goede stoelgang). Later in het pand Bergsestraat 5 had hij blijkbaar niet veel geluk want na een tijdje ging hij failliet. Er vestigde zich een bakker: Ferdinand Jacobs. Die man hield ook nog varkens in de achtertuin (vanwege het onverkochte brood?). Deze bakker verhuisde later naar Essen en het pand kwam weer leeg te staan. Dat was rond 1934 want in dat jaar trouwde Corry Havermans met Cor Wittebols. Wittebols ging al een tijd met manufacturen rond in de omgeving. Het echtpaar begon op Bergsestraat 5 een manufacturenwinkel. Toen ze het pand wilden kopen had notaris Goderie tegen hen gezegd: "*Zouden jullie dat wel doen, er zijn er daar al zoveel failliet gegaan*". Maar het ging goed, 35 jaar heeft de winkel gedraaid. Na het plotseling overlijden van haar man in 1965 zette Corry alleen de winkel voort tot ze 65 werd.

Na de uitverkoop heeft ze de winkel gelaten zoals het was. En zo kon het gebeuren dat achter de deur Bergsestraat 5 een winkelinrichting uit vroeger tijd schuiling.

Aannemersbedrijf Havermans.

Harry Havermans woont al sinds 1945 in Oudenbosch. Den 11e van den 11e 1993 hoopt hij 83 jaar te worden. Hij heeft een geheugen waar menigeen jaloers op zou zijn. Daarbij kan hij goed vertellen. Allerlei bijzonderheden over de familie tot heel ver terug.

Van zijn grootvader Jacobus (Koke) Havermans vertelt hij dat deze rond 1876 in Wouw aan de Plantagebaan (toen 233 of 223, nu het pand naast bakker Heynen) van een wever Borghouts genaamd een stuk grond kocht. Hij bouwde er een huis op met een grote schuur erachter. Daar begon hij een aannemersbedrijf. Hij trouwde met Johanna van den Broek uit Oud Gastel. Ze kregen 10 kinderen, 7 jongens en 3 meisjes.

Adrianus	9-3-1877	(overl.10-7-1946)
Henricus	9-4-1878	(overl.2-9-1959)
Franciscus	7-12-1880	(overl.28-12-1964)
Elisabeth	12-9-1883	(overl.17-11-1960)
Josephus	20-2-1885	(overl.28-12-1954)
Arnoldus	5-9-1887	(overl.11-7-1976)
Jacobus	2-2-1890	(overl.20-10-1968)
Francisca	27-11-1892	(overl.niet bekend)
Johannes	15-6-1895	(overl.27-10-1942)
Helena	20-4-1899	(overl.15-4-1947).

Er waren dus veel monden te vullen. Om ook 's winters wat te verdienen had hij er een klompenmakerij bij. Het was een echte aannemersfamilie. Oom Nol begon in Oudenbosch en oom Sjaak in Roosendaal een aannemersbedrijf. Oom Jan werd bankwerker bij Staatsspoor in Tilburg. De ooms Harry, Frans en Sjef bleven in de zaak van hun vader en vormden later met Adrianus, de vader van Corry en Harry, "Aannemersbedrijf de gebroeders Havermans". Adrianus had echter het vak geleerd als knecht bij de firma Buckens. Deze Buckens was familie van Mgr.Petrus Hopmans, die in die tijd bisschop van Breda was. Daar-

Trouwfoto van Harry Havermans en Jeanne Hermans. Zij trouwden in Wouw op 6 februari 1946. Saillant detail is dat de trouwfoto's mislukt waren en dat die opnieuw gemaakt moesten worden, waarvoor het bruidspaar een plastic boeket in handen gedrukt kreeg ! (Foto collectie H. Havermans-Oudenbosch)

door mocht hij vaak kerken bouwen. Zodoende heeft vader Adriaan veel kerken in de omgeving helpen bouwen o.a. de kerk van Kruisland en van Fijnaart. Daar ging hij dan elke morgen op de fiets naar toe. Later kwam hij in het familiebedrijf in Wouw. Ze konden hem niet missen zegt zijn zoon Harry, hij was een heel goede vakman. Er staan in Wouw nogal wat gebouwen die door de firma Havermans zijn gebouwd. Zo bouwden ze het kapelletje aan de Spellestraat en aan de Wouwse Hil (dit laatste werd tijdens de bevrijding verwoest). Verder de nieuwe sacristie van de kerk en de kantoren aan de Markt van toen notaris Siebelink. En ze namen eens de restauratie van de Wouwse pompen voor hun rekening. De zonen van Sjaak Havermans uit Roosendaal, Piet en Sjaak, vormden daar later ook een firma gebr. Havermans.

De ooms en tantes.

Tante Bet trouwde met Frans Raats die aan het Spoor was. Ze hadden daarbij nog een kruidenierswinkeltje in de Bergsestraat. Tante Cis trouwde met Kees van Oorschot. Hun zoons Sjef en Adrie werden resp. aannemer en schilder. Tante Leen bleef ongetrouwd en woonde later samen met haar eveneens ongetrouwde broers Harry, Frans en Sjef, in het huis waar nu schilder-drogist Adrie van Oorschot is gevestigd. Dit huis had vader Havermans gekocht. De ooms oefenden er ook hun bedrijf uit. Oom Harry was invalide. Zijn armen stonden naar binnen en hij had zogenaamde olifantsbenen. Als jongen op school kon hij niet met spelletjes meedoen en stond dan vaak aan de kant met een latje in zijn handen om zich te verweren, want hij werd vaak gepest. Maar hij had altijd goeie zin. Later is hij timmerman geworden en maakte veel mooie meubels. Ondanks zijn handicap was hij een beste vakman. Voordat hij timmerman werd had hij eerst nog met de bierkar van De Ster gereden. Een pony voor de wagen en een grote hond die Duuk heette. Die was altijd bij hem. Hij had thuis een schuurtje waar hij het bier in litersflessen tapte en vandaaruit verkocht. Hij kende goed Frans, Duits en Engels, talen die hij zichzelf uit boeken geleerd had. Later heeft hij verschillende mensen

in Wouw ermee geholpen. Oom Sjef was schilder en bij hem leerde zijn neef Harry het vak. Hij was 15 jaar toen hij er in 1952 begon en zou er 20 jaar blijven. Harry vertelt dat hij altijd de hoge karweien deed, vooral toen de ooms wat ouder werden. Maar hij verdiende er te weinig vond Harry. Later toen hij verkering kreeg met Jeanne Hermans (een tante van René Hermans) en een jaar bij Jan van Merode werkte, kreeg hij het dubbele. Hij was toen al in de dertig. Harry vertelt dat zijn ongetrouwde ooms en tante het maar niks vonden dat hij verkering kreeg. Ze hadden allerlei bezwaren maar Harry zei: "Ik ga er toch mee door".

Oom Harry en oom Frans leefden het langst en werden beiden in de tachtig. Zij hadden bij testament hun nalatenschap aan de kinderen van hun zus Cis vermaakt behalve aan één ervan, want die had een naam die de ooms niet aanstond. Dat namen geven, familieleden benoemen en vooral in de "goede" volgorde was vroeger heel belangrijk. Bij voorouderonderzoek is dit nu nog een grote steun. Zo is het bij de familie Havermans leuk om te zien dat er in de volgende generatie weer een Sjaak, een Harry, een Frans, Cissy en Lena voorkomen.

Het gezin Havermans.

Vader Adrianus, geboren 9 maart 1877, trouwde op 6 september 1900 met Adriana Cornelia Anthonissen die op 29 oktober 1875 in Wouw geboren was. Ze woonden eerst in een huurhuis, later gingen ze in vaders huis aan de Plantagebaan wonen dat ze konden kopen.

Ze kregen 8 kinderen, 4 jongens en 4 meisjes.

13 april 1901 werd Jo geboren (Johanna Cornelia),

31 december 1902 Corry (Adriana Cornelia).

Sjaak (Jacobus Henricus) kwam op 9 november 1905 ter wereld. Dan volgde Piet (Petrus Henricus) op 23 november 1908 en Harry (Henricus Franciscus) de 11e van de 11e 1910. Cissy (Francisca Maria) werd geboren op 5 april 1913 en Lena (Helena Paulina Francisca) de 15e juni 1915. En dan bijna 5 jaar later op 10 maart 1920 Frans (Franciscus Josephus). Frans was verstandelijk gehandicapt.

Adrianus Havermans, de vader van Harry. Hij werd op 9 maart 1877 in Wouw geboren en overleed daar op 10 juli 1946. (Foto collectie H. Havermans - Oudenbosch)

4

Toen Frans 9 maanden oud was stierf moeder op Nieuwjaarsdag 1921, 45 jaar oud. Ze was lang ziek geweest, ze had kanker. De oudste dochter Jo, bijna 20 jaar, die in betrekking was bij de dames Van den Oudenhove in Oudenbosch, werd naar huis gehaald om het huishouden te doen. De andere dochters gingen al vroeg in betrekking want 4 meiden thuis, dat was wat teveel. Er was toen al een busverbinding tussen Bergen op Zoom en Roosendaal, die verzorgd werd door de Bergse ondernemer Torenaar. Corry en Cissy, die allebei in Roosendaal werkten, stonden 's morgens op de bus te wachten op de hoek bij Potters. Later ging ook Frans mee die in Roosendaal in de Vincentsstraat speciaal onderwijs volgde. Corry werkte eerst bij Maison de Paris, later bij De Vliet textiel. Daarna kwam ze op de Bloemenmarkt 15 terecht bij de firma Daverveldt die fijn porselein, Delfts blauw en zilver verkocht. Cissy werkte bij kapper Postma op de Markt in Roosendaal.

Het was best gezellig thuis toen het stel ouder werd. Meester van der Heyden die in Wouw op school les gaf kwam er vaak over de vloer. Hij was het ook die vader aanraadde om Piet, die 2 jaar ouder was dan Harry naar Oudenbosch te sturen om voor onderwijzer te laten leren. Piet ging bij de Broeders in pension. Later werd hij hoofdonderwijzer in Haarlem.

De oudste zoon Sjaak zette de familietraditie voort en werd metselaar bij oom Sjaak in Roosendaal. Hij verdiende daar (rond 1925) al 35 gulden in de week.

In hun vrije tijd gingen de jongens veel zwemmen in de leemputten in Wouwse Plantage waar de draineerbuizen-fabriek de grond had afgegraven. Zo ook Sjaak met zijn vrienden. Hij kon goed zwemmen maar op een dag, de 3e september 1927, kreeg hij kramp en verdronk. Pogingen om hem te redden mislukten. Sjaak was toen bijna 22 jaar en een hele knappe jongeman, zo op de foto te zien.

Dit gebeuren heeft diepe indruk nagelaten bij de familie. Vader Havermans heeft dit nooit kunnen verwerken, vertelt Harry.

Corry kreeg kennis aan Cor (Kees) Wittebols, zoon van een veekoopman uit Roosendaal. Corry vertelt dat de

Wittebolsen nu nog in vee handelen. (Gastelseweg, Roosendaal). In Corry's jonge jaren woonde de familie Wittebols op Molenstraat 160, waar ze ook hun handel dreven. Er waren in het gezin Wittebols 2 meisjes en 3 jongens. Twee zoons zijn ook in de veehandel gegaan, de één in vette varkens, de ander in biggen. Het was een goeie familie en haar man Cor had in Huijbergen op het pensioonaat gezeten. De handel lag hem blijkbaar wel, de varkens niet want hij probeerde het in de textiel. En met succes. Hij had al vroeg een auto waarmee hij met manufacturen in de streek langs de deur ging zoals dat toen heette. Hij leerde Corry kennen in Roosendaal en toen in 1934 het pand Bergsestraat 5 leeg kwam kochten zij het en begonnen er een manufacturenwinkel. Corry was 32 toen ze trouwde, haar man 4 jaar ouder. Corry had ervaring in de winkel opgedaan, haar man in de handel, dus dat lukte wel. Ze kregen 2 kinderen maar die werden tot hun verdriet maar enkele maanden oud. Corry vertelt dat ze samen veel hebben gereisd tot in Parijs toe. De winkel ging dan dicht. Cor Wittebols kon zich onderweg uitstekend redden door zijn talenkennis. Tot op 1 december 1965 haar man plotseling overleed en Corry er alleen voorstond. Zij heeft in die jaren erna heel veel steun gehad aan de familie en Piet en Anneke van Oers, haar burens. Ook Jannette Wittebols, een ongetrouwde zus van haar man die in de Westrand in Roosendaal woonde, zocht haar vaak op.

Haar oudste zus Jo trouwde met Kees Bogers in Roosendaal. Hij werkte bij de IJzergieterij in Bergen op Zoom. Cissy kwam in Limburg terecht en trouwde met J.Klop die daar bij de belastingen van de Domeinen werkte. En zus Lena, knappe Lena werd ze genoemd, die het leven van de vrolijke kant bekeek, zij trouwde in Utrecht met een kapper-drogist J.Brom.

In de dertiger jaren vonden de kinderen Havermans ieder hun bestemming en verlieten het ouderlijk huis. Alleen de jongste Lena die goed kon werken en koken was nog thuis. Toen zij ook vertrok bleef Harry met zijn vader en zijn gehandicapte broer Frans nog over. Vader leed al een jaar of drie aan aderverkalking en had kanker. Het

Een foto van Adriana Cornelia Anthonissen. De moeder van Harry Havermans. Zij werd geboren in Wouw op 29 oktober 1875 en ze stierf daar op 1 januari 1921. (Foto collectie H. Havermans - Oudenbosch)

De communiefoto van Harry Havermans. Deze foto werd rond 1917 gemaakt. Let op de fraaie baret ! (Foto collectie H. Havermans - Oudenbosch)

was in de laatste jaren van de oorlog 1940-1945 en het schildersvak kon door gebrek aan materiaal niet meer uitgevoerd worden. Harry zorgde voor het huishouden en zijn vader repareerde verder klokken en horloges, altijd al een hobby van hem. In de herfst van 1944 zat de bevrijding er aan te komen in West Brabant. Er op vooruitlopend maakte Harry alvast speldjes van vooroorlogse zilveren dubbeltjes met de beeltenis van koningin Wilhelmina erop. Rond de koningin schilderde hij de kleuren rood, wit en blauw. Het werd een rage, iedereen wilde een speldje. Dat ging zo, men leverde een zilveren dubbeltje in en Harry maakte er voor twee kwartjes een speldje van. Zo maakte hij er 2000 stuks in een maand tijd en verdiende f 1000,--. Bij zijn ooms moest hij daar twee jaar voor werken. De ooms vonden dat gedoe met die speldjes dan ook maar niks.

Toen Harry met Jeanne Hermans verkering kreeg, fietsten ze nogal eens naar Oudenbosch naar tante Mieke en oom Sjaak Timmermans. Tante Mieke was een zus van de moeder van Jeanne. Oom Sjaak had een manufacturenwinkel in de Fenkelstraat. Ze hadden een zoon, Adrie, die priester was. (Pater Petrus Timmermans vierde in september 1993 zijn 50-jarig priesterfeest). Oom Sjaak stelde Jeanne en Harry voor om hun manufacturenzaak over te nemen. Ze voelden er wel voor en Jeanne begon al vast te leren voor het middenstands- en textielhandelsdiploma.

Op 6 februari 1945 trouwden ze en trokken bij vader Havermans in. Harry had boven een kamertje voor Jeanne ingericht waar ze rustig kon studeren voor het textielhandelsdiploma. Het middenstandsdiploma had ze intussen al gehaald. Toen vader Havermans op 10 juli 1946 overleed was ze net met de studie klaar en geslaagd. Broer Frans bleef nog een tijdje bij hun wonen, later ging hij naar zijn zus Jo in Roosendaal. Uiteindelijk kwam hij in Vught terecht in een tehuis. Hij had daar een heel goeie kameraad vertelt Harry. Heel typisch zijn zij allebei op dezelfde dag gestorven op 1 november 1971. Frans was toen 51 jaar oud.

Oudenbosch.

Jeanne en Harry waren niet lang alleen samen want uit Oudenbosch kwam een noodkreet. Neef Adrie, de pater, kwam op een dag naar Wouw om te vragen of Jeanne naar Oudenbosch kon komen om zijn vader en moeder te verzorgen. Oom Sjaak was ziek en tante Mieke dement. En zoals dat vroeger gebeurde; Jeanne ging naar Oudenbosch en Harry bleef in Wouw achter. Harry had ondertussen het ouderlijk huis gekocht. Door de woningnood had hij er een jong gezin bij in moeten nemen. Zo werd hij toch verzorgd. Twee keer per week fietste hij naar Oudenbosch, 's woensdagsavonds en 's zaterdagsmiddags. En donderdag- en maandagochtend weer vroeg op om op tijd op zijn werk te zijn. Drie maanden heeft Jeanne haar oom en tante verpleegd, oom was een lieve man, tante niet gemakkelijk. Toen konden zij in het Oudenbossche ziekenhuis terecht dat bejaardenhuis was geworden. Daar woonden ze nog een jaar voordat ze stierven. Ondertussen was geregeld dat Harry en Jeanne de winkel met woning konden kopen. Oom Sjaak was analfabeet en tekende de koopakte in het bejaardenhuis met een kruisje. Harry weet zich de naam van de notaris (Coenen) en de kandidaatnotaris (Damen) nog feilloos te herinneren.

De winkel.

Harry werd nu van schilder zakenman, maar ze kwamen wel in een verwaarloosd boeltje terecht. Doordat tante Mieke dement was, klopte er van de boekhouding helemaal niets. In de oorlog en een hele tijd erna was o.a. ook textiel op de bon. Tegen inlevering van zogenaamde textielpunten kon men textiel kopen. De zakenlui moesten die dan weer opplakken en inleveren om zelf weer bevoorraad te worden. Tante had echter 23.600 punten laten verlopen, die lagen nog in de kast. Ook met de belastingen kwamen er problemen. Harry zegt: "We hadden wel geld maar een lege winkel". Toen is Jeanne zelf naar Den Haag gegaan om alles uit te leggen en ze kreeg 6000 punten om mee te

starten. En zo zijn ze begonnen in de Fenkelstraat 12 in Oudenbosch.

Ondanks de concurrent, de firma Braat die een eindje verder in de straat woonde, wist Harry de textiel wel aan de vrouw te brengen. Omdat hij erg creatief was en alles zelf aanpakte, bloeide de zaak al gauw. Ze werkten er samen heel plezierig. Omdat hun huwelijk helaas kinderloos bleef, konden ze al hun energie in de winkel kwijt. Hij verbouwde één en ander zodat het voor de klanten en voor henzelf wat aantrekkelijker werd. De welvaart nam na de oorlog langzaam toe, de mensen konden steeds meer kopen. Samen kunnen ze op die tijd met plezier terug kijken en er over vertellen. Ze verkochten alles op textielgebied. Allerlei soorten schorten: coctail, witte en werkschorten. De bekende "Merck toch hoe sterk" en A.W.R.schorten en daarin wel 20 verschillende motieven. Novana ondergoed "*Geen goed zo goed als Novana ondergoed*" was toen de reclamekreet. En tafelkleedjes van Van Vlissingen, ijzersterk, Harry kan er nog een paar laten zien. Babygoed was ook favoriet. Zo had je geborduurde lakentjes en sloopjes om cadeau te geven. "*Duur en goedkoop want iedereen moest aan zijn trekken komen*", zegt Jeanne. En verder kleedjes en dergelijke om te borduren en materiaal ervoor. Als het borduurwerk af was, b.v.schilderijtjes, dan kwam men er mee terug en Harry maakte er "schone" lijstjes om van massief eiken. Hij kan er nog verschillende laten zien. Geborduurde minischilderijtjes in houten gordijnringen waren een tijd erg in de mode. Harry maakte de houten ringen op maat. Ze vertellen over het persoonlijke contact met de klanten. "*Je moest niet te flauw zijn*", zegt Harry, "*dat werd gewaardeerd*". Als mensen zeiden dat het bij een ander goedkoper of beter was dan zei hij: "*Dan had ge daar niet weg moeten gaan en moeten blijven*". En de mensen kwamen bij hun terug. Dan had je nog het contact met de reizigers (vertegenwoordigers heet dat tegenwoordig) van de leveranciers. Hij kent ze nog alle bij naam. Hoe ze samen stoffen uitzochten en voordelig inkochten. Het was hun lust en hun leven. Een partij graslinnen met foutjes van Van Heeck werd tot

4

slopen verwerkt. Ze kochten er een gros van (144 stuks) die ze in de uitverkoop brachten. Zes stuks op de toonbank. "De laatsten", zei Harry. Voor de volgende klant weer 6 slopen op de toonbank. Ze waren ze zo kwijt. Als de firma Braat de flanelen Wepa lakens 50 cent goedkoper verkocht, lieten zij de prijs nog iets meer zakken. De Favorita lakens hadden een vastgestelde prijs, zij gingen er onder. Toen werden ze toch berispt want dat mocht niet, de concurrenten hadden geklaagd.

Harry vertelt dat ze per jaar wel 250 facturen hadden van diverse firma's. Vaak haalden ze een omzetbonus (korting). De pakken "goed" konden soms de deur niet door. Ze hadden ook een depot van een stomerij aan huis maar daar werd je niet veel beter van, het was meer voor service aan de klanten.

In 1975 toen Harry 65 werd, hadden ze de winkel 29 jaar samen gedraaid. Toen vonden ze het tijd om te stoppen, de tijden veranderden ook. Maar Harry zat niet stil daarna. Creatief als hij is, heeft hij van de winkel-inventaris de kasten doorgezaagd. In het schuurtje achter in de tuin heeft hij er zijn hobbyruimte mee ingericht. De talrijke laatjes kwamen daar mooi van pas. Ook voor in de kelder en boven verwerkte hij de kasten. De winkel zelf werd verbouwd en kwam bij de woning. Harry houdt verder van bloemen kweken en de tuin achter staat vol met hortensia's en geraniums. Verder doet hij de huishouding want de gezondheid van Jeanne is niet meer wat het is geweest. Als hobby maakt hij nog huisjes uit restanten massief hout. Van zink komt er een dak op en de deuren en ramen worden er vakkundig op geschilderd, zijn oude vak is hij nog niet verleerd. De huisjes, hij heeft er al wel 20 gemaakt, staan overal in huis en in de tuin. Hij is altijd bezig. Samen genieten ze nog elke dag in hun eigen huisje.

Zijn zus Corry had eerst veel moeite om haar eigen huis te verlaten maar begint te wennen in Leonardushof. Ze krijgt veel bezoek van familie, kennissen en burens. Iedereen is dol op "tante Cor". En toen ze 31 december 1992 90 jaar werd en een paar dagen later een feestje

Harry Havermans (geb. Wouw 11-11-1910) Op deze foto moet hij een jongeman van rond de twintig geweest zijn (Foto collectie H. Havermans - Oudenbosch)

4
gaf, was de hele familie en kennissenkring bijeen in Leonardushof. Neven en nichten overal vandaan ontmoetten elkaar op een plezierige manier. En van haar eigen generatie waren haar zus Cissy uit Limburg er en broer Harry met Jeanne.

Een plakboek vol foto's en gedichtjes herinneren aan de mooie dag die volgens iedereen voor herhaling vatbaar is.

Wouw, 1 augustus 1993.

Annie Senhorst.

Deze uitgave werd mede mogelijk
door de financiële steun van de
Drankencentrale "Wouw" B.V.